

65 سال پیش درچنین روزی - 10 دی ماه سال 1322 هجری شمسی: شریعت سنگلچی از نویسندگان و علمای ایران در گذشت. سنگلچی بر اثر ابتلا به بیماری تیفوس که در زمان جنگ جهانی دوم در ایران بسیار شایع بود بدرود حیات گفت. پدر شریعت سنگلچی از علما و فقهای معروف تهران بود و فرزندش را ابتدا خود تعلیم داد و سپس نزد علمایی چون شیخ فضل الله نوری فرستاد تا از آنان بهره گیرد. شریعت سنگلچی مدتی هم در نجف تدریس کرد و در پایان تحصیل به تهران آمد و به تدریس پرداخت. از آثار شریعت سنگلچی کتابهایی چون توحید عبادت یا یکتا پرستی؛ کلید فهم قرآن و منابر باقیست که در کتاب اخیر گفتگوهای شریعت سنگلچی با دکتر رابیندرانات ناگور چاپ شده است.

29 سال پیش درچنین روزی - 10 دی ماه سال 1358 هجری شمسی: استاد جواد بدیع زاده از هنر مندان بزرگ عرصه موسیقی ایران بدرود حیات گفت. جواد بدیع زاده در تهران در خانواده ای مذهبی رشد کرد. پدرش بدیع المتکلمین از خوانندگان مذهبی واز مبارزان مشروطه خواه بود و جواد از ابتدا با تعلیمات پدر و دایمی خود با موسیقی آشنا شد. استاد بدیع زاده از جمله خوانندگانی بود که تا قبل از تأسیس رادیو صدایش از طریق صفحههای گرامافون به گوش شنوندگان موسیقی ایران می رسید. با افتتاح رادیو استاد بدیع زاده به جمع هیئت ارکستر آن زمان رادیو پیوست، در کنار حسین تهرانی، مرتضی نی داوود حبیب سماعی و استاد ابوالحسن صبا آثار ارزندهای پدید آورد. استاد بدیع زاده سالها عضو شعر و موسیقی رادیو تهران بود. «شُدخزان» از آثار جاودان موسیقی ایران است که همواره نام استاد بدیع زاده را تداعی می کند. 1369 سال پیش درچنین روزی - دوم محرم الحرام سال 61 هجری قمری: حضرت امام حسین (ع) در مسیر حرکتشان از مکه به عراق، بر بالای تپه ای بنام خُم منزل کردند تا در صورت لزوم آماده هرگونه مقابله با دشمن باشند. امام حسین (ع) احتمال درگیری و برخورد با دشمن را پیش بینی می کردند و می دانستند که در مدتی کوتاه باید مہتای درگیریهای وسیع تری باشند. بدین ترتیب حضرت اباعبدالله امر کردند که مکانی مناسب برای خیمه ها در نظر گرفته شود و آن مکان دشت کربلا شد. امام بزرگوارو سرور شهیدان، کربلا را موضع یخ و دشمنی برای خود و یارانشان خواندند و این پهن دشت سوخته به نشانه از خودگذشتگی، ایثار و آزادی در تاریخ جاودان شد و امام حسین (ع) و یارانشان به منزله انسانهای نمونه و جاودانه تاریخ الگوی آیندگان قرار گرفتند.

457 سال پیش درچنین روزی - دوم محرم الحرام سال 973 هجری قمری: تقی الدین اوحدی دقافی اصفهانی شاعر توانای ایرانی دنیا آمد. او شاعری پرکار بود و چند مجموعه شعراز خود بجای گذاشت. اوحدی اصفهانی در دربار شاه اسماعیل دوم، و سلطان محمد خدابنده از احترام بسیار برخوردار بود و در زمان شاه عباس اول به هندوستان سفر کرد. اوحدی اصفهانی در هندوستان، «تذکره عرفان العاشقین» را نوشت. «ساقی نامه، کعبه دیدار، یعقوب و یوسف، لوح محفوظ، دیوان قصاید، تبصرة العارفین و کعبة الحرمین» هفت اثر منظوم اوحدی اصفهانی بشمار می روند.